

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವಾರ ಒಳವ್ವಳ್ಳಿ ರಂಗನಾಥಾಚಾರ್ಯ ಶಾಮಾಚಾರ್ಯ ಲೋಕಾಪುರರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಲೇಖಕ ವಿಕ್ರೆ ಗೋಕಾರಕ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಆಗ ಗೋಕಾರಕು ಸಾಂಗಿ ವಿಲಿಂಗ್ನಾ ಕಾಲೇಜನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಕನ್ನಡ, ಮರಾಠಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಲೋಕಾಪುರ ಒದಿ ಮುಗಿಂಧಿದರು. ಇದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ತಿರುವೈಂದು ಸಂಭವಿಸಿತು. ಅದು 1955ರ ಕಾಲ. ಕನ್ನಡದ ಮಹತ್ವದ ಸಂಶೋಧಕರಾದ ಶಂ.ಬಾ. ಜೋಣಿಯವರನ್ನೇ ಮಾರಾಟಿಯವರು ‘ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾರ್ಯ ಸಮಾಜ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಕೃತಿಯು ಮರಾಠಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವನ್ನೇ ಉಂಟಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆಗ ಮರಾಠಿಯ ಕೆಲ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರು ಶಂ.ಬಾ. ಜೋಣಿಯವರನ್ನೇ ಮುಂಬಿಯಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಅವರ ಜೋತೆಗೆ ಅವರ ಈ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚೆಚ್ಚೆ ಮಾಡುವವರಿದ್ದರು. ಆ ಸಭಿಗೆ ಲೋಕಾಪುರರೂ ಹೇಳಿದರು. ಚೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿವರಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿತವಾದವು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲೋಕಾಪುರರು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ, ಅಳ್ಳಿ ಕನ್ನಡದ ಶಬ್ದಗಳ ಕುರತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ‘ಮರಾಠಿ ಹಳೆಯ ಕಾವ್ಯ’ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಕನ್ನಡ ಪದಗಳನ್ನು ವಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಈ ವರದೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಶಂ.ಬಾ. ಜೋಣಿಯವರು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕಗೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಶಂ.ಬಾ. ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಯಿವಕ ಲೋಕಾಪುರ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸಾಂಪರ್ಯದ ಸ್ವಿಕರಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ರಂಗನಾಥಾಚಾರ್ಯ ಶಾಮಾಚಾರ್ಯ ಲೋಕಾಪುರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ರಂ.ಶಾ.’ ಆದರು.

ಅಂದಿನಿಂದ ರಂ.ಶಾ. ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀಲಿ ಹತ್ತಿದರು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಭಕ್ತಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಶೈವ್ಯ ಕೃತಿ ಎನಿಸಿದ ‘ಜಾನೇಶ್ವರಿ’ಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಭ್ಯಸಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟಿಗೂ ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳು, ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳು, ನುಡಿಗಳುಗಳು ‘ಜಾನೇಶ್ವರಿ’ಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಬ್ಲ್ಯಾಂಪಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ರಂ.ಶಾ. ಅವಾಕ್ಯಾದರು. ಜಾನೇಶ್ವರನು ಆಗ ಪ್ರವರ್ಥಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮರಾಠಿ ಭಾವೇ, ಆಗಲೇ ಪ್ರವರ್ಥಮಾನವಾಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೆಸಿ ಮಾಡಿದನ್ನೆಂದು ರಂ.ಶಾ. ಅವರ ಅವಿಗೆ ಬಂಡಿತು. ‘ಜಾನೇಶ್ವರಿ’ಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಅಳ ಇಳಿದರು. ಆಳ ಆಳ ಇಳಿದತೆ ಜಾನೇಶ್ವರಸಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾವೇಯ, ಲಿಪಿಯ ಪರಿಚಯ ಇರಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಜಾನೇಶ್ವರ (1290) ನಾಥ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ದ್ರವ್ಯಾರ. ಆತ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಭಗವದ್ಭಿತ್ತಿಗೆ ಜನ ಭಾಷೆಯಾದ ಮರಾಠಿಯ ಸ್ವರ್ಗ ನೀಡಿದ. ‘ಜಾನೇಶ್ವರಿ’ಯಲ್ಲಿ 9,000 ಒಂದಿಂಬಿಂದು ಜಾನೇಶ್ವರ ಹರಯೋಗ, ಅದ್ವೈತ, ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಭಗವದ್ಭಿತ್ತಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಅದನ್ನಾತ ಜನಭಾವೆಯಾದ ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರೇದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆತ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತಹ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ ಮರಾಠಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅವರು ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾಕೃತದಲ್ಲಿ ಹುದುಕಲು ಯಾತ್ರಿಸಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಆ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅವು ತಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ಜಾನೇಶ್ವರನ ತತ್ತ್ವಜಾನದ ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ‘ಜಾನೇಶ್ವರಿಯು ಅಲೋಕವಾದ ಗ್ರಂಥ. ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಹಷಟ್ಪವರೇ ತಪ್ಪ. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಸಬೇಕು’ ಎಂಬ ಮಾತು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಂ.ಶಾ. ಈ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಿಂದ ಜಾನೇಶ್ವರಿಗೆ ಅಯಾತವಾಗಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅಧಾರಸಹಿತವಾಗಿ